

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LIII. Quæretur peccatum illius, & non inuenietur. Psal. 9. v. 37.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

trâ Trienniij spatium , lufrato Orbe , cæteris interim Navibus , nullâ prorsûs exceptâ , miserando naufragio demersis. Quæ proinde Ratis demersis alijs libera , & ex tantis sola superstes , jure meritissimo *Victoriae* imposteriorum nomen sibi vendicavit.

Quis in dubium vocabit gloriosum hunc *Victoriae* titulum Beatissimæ DE I Genitrici longè majori jure competere ? utpote quæ , perpeffo totius humani generis originali naufragio , sola superstes , non ex Indijs aromata , sed è Cælo DEUM ipsum in terras advexit : cui sinus pro Navi , pro Mari mundus , amor pro ventis , gratia & gloria pro mercibus fuit , ut de illâ optimè dici possit : *Multæ filie congregaverunt divitias , tu supergressa es universas.* Proverb. 31. v. 29. & nonnè MARIA Navis ? *Facta est profectò* (ut ait Sacer Textus ibid. v. 14.) *sicut*

Navis infultoris , de longè portans panem. Navis , idest (ut exponit altetactus Eminentissimus , è Purpuratorum Collegio , Princeps) *Mater : Infultoris* , idest , *Redemptoris : de longè* , hoc est , *de Cælo : portans* , hoc est , *vero gestans : Panem* , hoc est , *DEUM.* Hæc Navis MARIA , inter tot rates , quot animas , quæ hoc Mare miseriarum percurrunt , sola scopulum peccati effugit , ad quem reliquæ omnes allisæ , miserum aliquando fecère naufragium. Quidni ergò , gratulabundis vocibus , *MARIÆ* acclamemus : *Victoria ! Victoria !*

§. 7. *Anagramma.*

TV Margarita Cœlestis ,
haVD Læsa.

364.

O gemma Divina ! para , sine tetrâ maculâ.

Versio litteralis

Ave Maria , gratiâ plena , Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LIII.

§. I. *Scriptura.*

365. non reperiet Vr peCCatVM
Deiparæ.

Pfal. 9. v. 39. *Quæretur peccatum illius , & non invenietur.*

EA est perverfa quorundam Mortalium consuetudo , ut in ijs plerumque alios suspectos habeant , in quibus ipsi maximè se nõrunt culpabiles. sic Sacræ loquuntur Paginae : *In viâ stultus ambulans , cum ipse inspiens sit , omnes stultos æstimat.* & S. Augustinus , vertex ille Theologorum : *Homo , inquit , ad malum*

proclivis , facile de altero suspicatur , quod sentit in seipso. Nec defunt exempla ; quis enim ignorat , Neronem , cum esset ipse impurissimus , neminem à libidine purum judicasse ? quis nescit , Vagaonem Holofernis cubicularium , cum ipse carnalis esset , suspicatum fuisse , Holofernem quoque , Dominum suum , cum castissimâ Judithâ in longum mane libidinari ?

Idem omninò accidit Virgini Deiparæ , ab omni peccato longè remotissimæ ; cum enim omnes nos in Adamo peccatores sciamus , juxta illud Pauli : *Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit*

Judith.
c. 13.

Rom. c. 5.
v. 12.

Z

Eccl. c. 10. v. 3. *ipse inspiens sit , omnes stultos æstimat.* & S. Augustinus , vertex ille Theologorum : *Homo , inquit , ad malum*

in expos.
Pfal. m.

& per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt, &c. non defunt ex nobis aliqui, qui hoc ipso in purissimâ quoque Numinis Genitrice peccatum faltem momentaneum suspicantur. Verùm enimverò quæretur peccatum illius, & non invenietur; in vanum namque laborant, qui carneis, ac impuris oculis, contra communem Sanctorum Patrum, & Doctorum sententiam, in MARIÆ, quamvis carnali, modestissimâ tamen ex Joachimo, & Annâ conceptione, spurcissimas originalis noxæ maculas se invenisse arbitrantur; idem enim Virgo Beatissima tali calumniatori exprobrare potest, quod apud Jobum legitur:

2. 10. v. 4.

Nunquid oculi carnei tibi sunt - - - ut quæras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris? & scias, quia nihil impium fecerim. Recogitet ergo talis, quod Divus Bernardus de purissimâ Virgine scriptum reliquit: *Non est in filiis hominum magnus vel parvus, tantâ præditiis sanctitate, nec tantâ Religionis privilegiatus honore, qui non in peccatis fuerit conceptus, præter MARIAM, Matrem immaculatam, peccatum non facientis, sed peccata mundi tollentis, &c.* de quâ etiam clarissimum Fidei nostræ Sidus, cui datum est, de summâ, & incomprehensibili Trinitate DEI loqui, ac determinare, Sanctus nimirum Augustinus, cum de peccatis agitur, propter honorem Domini, nullam prorsus vult habere quæstionem. Adeo nimirum MARIAM sine nævo, sine maculâ, toti lyncei, & acutum videntes, summi Ecclesiæ Principes, ac Patres, acie mentis Divinitus illustratâ, fixis per tot jam sæcula oculis, conspexerunt, & peccatum non invenerunt. illi autem, qui tam improbo labore in Deiparâ reperire peccatum conati sunt, in vanum laboraverunt: *Scrutati sunt nimirum (ut cum Psalmistâ loquar) iniquitates, defecerunt scrutantes scrutatio. vel cum supranominato Hipponensî Doctore, super hunc locum: Mentita est iniquitas sibi: Defecerunt scrutantes scrutationes, defecerunt*

Serm. 13.
in Cœn.
Dom.

Lib. de
Nat. &
Grat. c. 36.

Psal. 63.
v. 7.

à luce DEI, defecerunt in ipso effectu consiliorum suorum. Et fanè, si de Esther Reginâ (de quâ nuper Conceptu LL. locuti fuimus) dixit S. Hieronymus, talem fuisse, ut nunquam de illâ etiam maledicorum quidquam auderet fama confingere, quare in venustissimâ DEI Matre quærere peccatum volumus, aut confingere illud, quod nunquam inveniri poterit, scilicet eam aliquandò tam atrocis fuisse maledictionis participem? Quæramus ergo in MARIA non peccatum illius, quod non invenietur, sed peccatorum nostrorum veniam, quæ haud dubiè invenietur. Inveniemus in illâ Advocatam, ad mitigandum irati Numinis animum, & promerendas ejus gratias, ac favores peridoneam: inveniemus Matrem, meritis potentem apud Filium, quem ipsa concepit, genuit, nutrit, cui servivit, quem ad Crucem usque, & mortem est profecuta. Quæremus in MARIA, & inveniemus talem, quæ illi, præ alijs omnibus, est accepta, gratijs ultrâ omnes ornata, ad dexteram illius in Cœlis collocata, desiderio salutis nostræ ardentissima. Verbo, quæremus, & inveniemus totam benignam, & mitem, utpotè in misericordiæ matrem ab ipso nobis misericordiæ fonte donatam, quæ quærenti, quem devoret, hosti obsistet, ac impetratâ nobis seriâ peccatorum penitentia & remissione, tantum efficiet, ut ab hoste infernali, in die judicij, quæretur peccatum nostrum, & non inveniat.

§. 2. *Authoritas.*

S. HIPOLIIVS, DEI MATRIS
Labe Carentis testis. 366

1. *Christus advenit ex Sanctâ, & immaculatâ Virgine.* Orat. de consummat. Mundi.
2. *Qui dixit: Honora Patrem, & Matrem, ut decretum à se promulgatum observaret, omnem gratiam Matri, & honorem impendit.* Orat. de Sanctific. B. Virg.

S. 3.

§. 3. Ratio.

§. 4. Historia.

367. IMPVra ConCEPTIo
absVrDa.

Bonum est argumentum, deductum ex evidentibus absurdis: ut indicatur in *L. nam absurdum ff. de operis libertate*. Sed si Beatæ Virginis Conceptio impura, id est, maculata peccato originali fuisset, multa sequerentur evidentia absurda. Ergo Deiparæ Virginis Conceptio impura esse non potest. Min. Prob. Quis non absurdum diceret, quod corruptrix generis humani, Eva fuerit sine labe producta, econtrâ vivificatrix naturæ humanæ in morte peccati sit concepta? de quâ S. Bern. super *Missus: O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem!* Quis non absurdum diceret, quod illa, quæ ad totum genus humanum sanandum venerat, in primo conceptionis exordio, lethali vulnere prosterneretur? de qua S. August. Serm. de Nativ. *Percussit illa, id est, Eva, sanavit ista, id est, MARIA.* Quis non absurdum diceret, quod illa, quæ totum mundum illuminare venerat, in sui primordio obscuraretur? de qua supradictus Mellistius Hom. 2. super *Missus: MARIÆ presentia totus illustratur orbis; ipsa enim est stella illa nobilis ex Jacob orta, cujus radius universum orbem illuminat, cujus splendor in supernis fulget, & inferos penetrat.* Quis non absurdum diceret, quod, quæ benedicere venerat omni creaturæ, in sui exordio ipsa malediceretur? de qua Aug. cit. *O Virgo benedicta! per cujus benedictionem benedicuntur omnes creatura.* Quis tandem non absurdum diceret, quod illa, quæ DEUM incorporare debebat, corpus fieret de corpore diaboli, & ejus membrum? ut enim ait Alexander Alens. Tract. de peccat. diabol. *Qui habet peccatum mortale, est de corpore diaboli, & omnes iniqui sunt membra ejus.* Ergo ut hæc omnes absurditates evitentur, firmiter standum est, pro purâ, & illibatâ Deiparæ Conceptione.

pVrè ConCEPTæ repVgnantIs 368.
eMenDatIo.

Eò pervenit Petri Antonij de Bernardis, Notarij, ac Civis Mediolanensis, contrâ sententiam immaculatæ Conceptioni faventem, renitentia, ut non tantum Officium ejusdem Conceptionis, quamvis ab Ecclesiâ Romanâ approbatum, summo habuerit odio, verum etiam, nè audire quidem Concionem de tali mysterio sustinuerit, quoscunque hujus piæ sententiæ assertores acriter reprehenderit, Vigiliam jejunantes, aut Festum devotius celebrantes, probrosè irriferit, ac in eâ quidem pertinacî repugnantia, per 14. & ultra annos, constanter perseveravit. Hujus filius, Eremitarum postmodum S. Augustini Ordinem ingressus, cum adhuc in sæculo existens, in Epistolas S. Hieronymi libellum conscripisset, atque inter alia, salutationem quandam Virginis Deiparæ, in quâ sine originali culpâ laudabatur, apposuisset, ipse Parens prædicta verba propriâ delevit manu, earumque loco Authoritatem quandam substituit S. Thomæ, & aliam S. Ambrosij, quibus putabat contrarium contineri, duris filium verbis de scripturâ illâ reprehendens. Enimverò talis ipsi visio, nocte quâdam apparuit: Putabat se nimirum in Ecclesiâ constitutum, orationi vacare, ac ipsam videre Deiparam, indignabundâ facie, ac capite omninò averso, quantumvis disparentem: quod adeo ipsum afflixit, ut dormire ultra non valens, continuo mente revolverit, qualis tantæ causæ indignationis existeret? cum deinde Concioni aliquandò, in laudem puræ Conceptionis habitæ interesset, salubris mentem subjicit cogitatio, num fortè dicta visio eapropter ipsi contigisset, quod tam acriter illud hactenus mysterium impugnârit? Hinc devotis MARIAM fatigavit precibus, quatenus si vera esset ipsius immaculata Conceptio, in

consolatoriâ quâdam visione, hoc illi manifestare dignaretur: paratum se, sinistram deinde opinionem sine morâ revocare, ac Librum prædictum tenori pristino restituere. Et en! nocte subsequente, talem habuit visionem: Putabat, se quandam obambulare plateam, prope Ecclesiam, seu Sacellum immaculatæ Virginis, ubi JESUS ipse, Sole splendidior, magno stipatus Angelorum, ac Sanctorum comitatu, in aere apparuit, inque manibus ingentem candidissimorum, miræ fragrantia, florum copiam tenens, gentibus ibi congregatis distribuit. Unde & ipse ait: O bone JESU! placeat, mihi aliquem ex istis floribus porrigere! quo obtento, cum immensas egisset gratias, totusq; exinde consolatus remaneret, facto mane, quæ promisit, sanctè adimplevit, habitas visiones in scripta redegit, ac opinionem suam, totaliter emendavit. *Bernardin. de Busli Serm. 9, de Conc.*

§. 5. Symbolum.

369. DeIpara Labe Carens, nVn-
qVaM Læsa à sagIttâ.

Queritis in vanum maculas in sidere Solis:
Quod petitis centrum, nulla sagitta ferit.
Hinc licet in turpi conceptam labe MARIAM
Accusent aliqui; nulla sagitta ferit.

Sagitta parvulorum facta sunt plaga eorum.
Psal. 63. v. 8.

§. 6. Antiquitas.

è sVbtILI Lineâ, Manifestata 370.
RHODI apELLIS præsentia.

Observavit fortè Pictorum Phœnix, Protogenes, cum Rhodi constitutus, primarias Urbis illius plateas perambularet, subtilissimam quandam lineam, mirâ arte, in pariete ductam; à cujus primo intuitu non dubitavit, extemporaneum fumere argumentum: Apellem Rhodi vel esse, vel fuisse, quandò (ut ille discurrebat) *in neminem alium tam absolutum Opus cadere posset.* quod etiam Protogenis iudicium ipsa rei veritas comprobavit.

Nonnè ergo & nos, dum subtilissimum Conceptionis Marianæ punctum, sine omnî maculâ ductum, è tot Scripturarum figuris, Patrum, ac Conciliorum testimonijs, rationum congruentijs, miraculis, &c. conspiciamus, nonnè, inquam, argumentum fumere & nos facile poterimus, Divinæ id Sapientia singularare opus extitisse, aeternumque DEI Verbum in illâ habitare elegisse, quando in neminem alium, tam absolutum Opus, tam perfecta creatura, qualis MARIA fuerat, cadere potuit: quam meritò admirabunda deprædicant clarissima Ecclesiae lumina, Augustinus, & Basilus, ille dum ait: *Tu cunctas feminas vincis pulchritudine carnis, & omnes Angelicos Spiritus excellentiâ Sanctitatis.* Lib. de Incarn. Hic verò, *Ex Sanctitate* inquit, *compacta est caro MARIÆ, digna, quæ Deitati Unigeniti uniretur.* De eadem Christi Incarnatione, &c.

§. 7. Anagramma.

absIt à Te ConCeptâ ADæ 371.
IVgVM.

Mira, et sana! enprocul à Te Adami jugum!

Verfio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.